

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei, a doua și a treia oră 4 Lei.

Acesta este numărul ultim pe care-l mai trimitem restanțierilor. Trebuie să ne ținem de cuvântul dat în Nr. 1 și 2 al gazetei. Sistările le vom începe cu restanțierii mai vechi, continuându-le pe urmă și cu cei mai noi. Acelor cetitori cinstiți însă, cari ni-au scris și ne-au rugat să-i mai așteptăm, le vom trimite gazeta până la termenul pus de ei. Pe cei sistați îi vom publica pe rând la lista neagră și-i vom improcesua.

Portul nostru la Londra

Națiile mari din Apus prețuiesc și se încântă de comorile neamului nostru Să le păstrăm deci, ca pe cea mai aleasă mândrie a noastră

(al) In ziua de 9 Ianuarie neamul nostru românesc a câștigat la Londra, în capitala Angliei, o frumoasă izbândă. Una dintre acelea biruinți cari fac mai mult chiar și decât câștigarea unei mari bătălii.

Și am luat această izbândă fără să vărsăm un picur de sânge, fără să pierdem un singur om. Marile gazete englezești au fost pline, zile de-a rândul, de laude și de cuvinte frumoase, însuflețite, despre poporul și țara noastră. Măcar Englezii cei potoliți și calculați greu își dau drumul la laude și la vorbe înflorite.

Această însemnată izbândă dela Londra, am câștigat-o numai cu 14 țărani voinici din Câmpulungul Bucovinei, cari n'au mers acolo cu arme, cu puști și mitraliere, ci cu cămăși înflorite, cu cojocile strămoșești, cum au purtat și voevozii de demult, cu mândrul nostru port național și cu sprintenele și fermecatele danțuri românești. A plecat muntele nostru, cu ciobanii lui pletoși, văile și râurile cu plutașii cei vânjoși, fânațele cu cosașii, ogoarele cu pogănicii dela plug, horele cu lăutarii. S'au dus, chemați acolo de „Societatea engleză pentru joc și cântec popular“, care face în fiecare an câte o serbare, ca să încurajeze și să pună în lumină datinile populare. Dintre toate națiile Europei, în acest an singuri noi Românii am fost invitați, fiindcă la întrecerile din ani premergători portul și jocurile noastre au plăcut mai mult.

Cei 14 flăcăi ai noștri, aleși pe sprâncenă și împodobiți de sărbătoare, ca la nunțile și petrecerile noastre strămoșești, au arătat Englezilor molli și socotelnici ce este o „Ursărească“ dela Dorna, un

Cărășel, o Ardeleană, o Ciobănească dela stână când creapă opinca, un Suhac, un Poloboc, o Fudulă, o Puiculeană și alte hori, bătute și călușerești, cum știe să salte și să învârtă Românașul, când sbârnaie dibla și se încinge coarda cea subțire sub degetele îndrăcite ale țăganilor lăutari.

Și au stat Lorzii cei încrunțați cu gurile căscate, iar Missele, cucoanele lor celea lungi, deșirate și cu părul de pădăie, au prins a suspina și a bate în palme de plăcere, zicând:

— Asta-i nație odată! Asta popor!

Se tâlăzuia lumea din marele oraș împrejurul dănțuitorilor noștri țărani ca valurile mării când le scormonește uraganul și toți nădrăgarii ceia, mulți cât nisipul văilor, și spuza de mueret învâgănat, nu se mai sătura privind atâta mândreță ca a noastră, atâta inimă și vânjoșie.

Iar vestea portului și jocurilor noastre a răsbătut pretutindeni, dusă și de vorbă și de jurnale, de s'a umplut Apusul tot de numele și țara noastră. Au luat știre toate națiile, mai înaintate și fudule, că pe sub crestele Munților Carpați, colo departe, în Răsărit, spre gurile Dunării, trăiește un popor vrednic, voinic și isteț, cu port frumos cum nu se mai află, prea puțin cunoscut lumii până acuma. Și această recunoaștere, cu atâta folos pentru noi, ne-a dat-o portul nostru, vârtutea voinicească a flăcăilor noștri, și datinele mândre pe cari ni le-au lăsat moștenire Dacii cei străbuni, în devălmășie cu împărătescul neam al Romanilor vechi. Vorba cea: „Pasărea se cunoaște după pene și omul după port“.

Vestim aici, la gazeta, frumoasa noastră izbândă dela Londra, nu ca să ne fudulim și să ne hrănim mândria deșartă, ci ca să tragem învățăminte din prețioasa recunoaștere englezească. Ne cade bine când vin alte neamuri și laudă însușirile și obiceiurile noastre frumoase, mărețe. Dar atâta nu ajunge.

Întâi și întâi de toate să ne între în conștiință, în mintea și simțirea tuturor, și săteni și orașeni deopotrivă, că neamul nostru are dela Dumnezeu daruri mari, comori speciale, numai ale sale, neprețuite, cari ne deosebesc de alte nații și pentru cari mai ales suntem cinstiți și admirați de străini. Neamurile mai înaintate din Apus, ca mai pe urmă Englezii la Londra, au învățat să ne cunoască din port, dans și cântec. Ei nu vreau să știe și nu au de unde ști de alte însușiri ale noastre. Cum tot pentru portul și jocurile noastre, uită de hulele ce ni-le aduc dușmanii.

Învățătura este deci limpede și luminoasă ca strălucirea soarelui:

Dacă alții prețuiesc atât de mult aceste comori ale noastre, de ce nu le prețuim noi înșine mai întâi și mai cu stătornicie? De ce?

Nu vedem cu toții, cum satele noastre au luat dela alții, dela nemți, dela evrei, dela sași, dela săcui, urâtele vișgăni și cartoane, cari ne înfoaie făpturile și ne schimonosesc surorile, soțiile și lenele Cosânziene? Nu vedem, cum răsbate, tot mai des și la țară, devocatul „nădrag“ care întunecă lanul de grâu al câmpiilor noastre și ne săsește voinicii, de nu-i mai poți deosebi dintre „fleoandări“? Nu vedem cum fetele noastre părăsesc draga năframă din bătrâni, părăsesc fota de zine din poveste, iile cu pușori și iau „basca“ ori pălăria bucătăreselor boerești de pe la orașe? Uf, silă ne este să ne gândim la ce vedem prin sate și chiar prin vâlcelele dela munte!

Ce să spunem despre rumenele și buzele date cu șofran, cari ne slufesc fetișoarele și le comânjesc obrajiorii de creasă coaptă, frumoși din născare! Noi ne ținem tot mai mult codrila după națiile

blege și slute, cari se împopoțonează ca să mai dreagă încâtva mâna mașteră cu ele a firii. Avem noi lipsă, nevoie, de așa ceva? Ferească Dumnezeu! S'a văzut acum, mai nou, la Londra, ce este al nostru și cu ce trebuie să ne mândrim.

Noi suntem neam ales, neam frumos și mândru, cu stratele și podoabele noastre naționale. Acestea, dimpreună cu sufletul curat, cinstit și voios, sunt marea noastră comoară, care ne înalță în fața lumii.

Să fim mândri de ele și să le păstrăm cu scumpătate, căci prin ele trăim și suntem. Ele ne țin nația, poporul și țara.

Până trăiește opincuța, iia cu alesături, credința în Dumnezeu și inima curată, veselă, nici puterea Satanei nu ne poate prăpădi!

Ciocnre de trenuri lângă Petroșani. În zilele acestea în gara Călan s'a întâmplat o puternică ciocnre de trenuri. Automotorul cu numărul 2130 a plecat la ora 6 dimineața din Petroșani către Simeria. El s'a ciocnit, fiind ceață deasă, la ieșirea din stație cu patru vagoane de tren de marfă. Au fost răniți greu 15 călători împreună cu mecanicul, care a fost lovit puternic la plept și la pânțele.

Zăpadă de 4 metri înălțime. În anul acesta, s'a abătut o iarnă, cum nu s'a mai pomenit. A nins așa de mult, încât zăpada a ajuns la o înălțime de patru metri. Legătura dintre un oraș și altul, nu se mai poate face, în multe părți, din cauza ninsoirii. Trenurile nu mai pot merge și au murit de frig peste 32 de oameni. Lupii intruniți în haite se năpustesc înflăcăzându-se asupra satelor. Cu adevărat grăpăd, nu altceva.

Dragostea față de copii

E în firea noastră să ne iubim copiii. Această iubire o aflăm la toate animalele, cu deosebirea că animalele își iubesc puii lor numai atâta vreme până-i văd crescători; îndatăce știu sbura ori se știu purta pe picioarele lor, câștigându-și ei înșiși hrana, animalele bătrâne își părăsesc puii și nu le mai au grija chiar de loc, ca și când nici n'ar fi fost ai lor. La oameni dragostea față de copii e cu totul altfel. Ea începe de îndată ce s'a zămislit copilul în pânțelele mamă-sa și nu se sfârșește decât deodată cu moartea părinților. Ce zic cu moartea părinților? Această dragoste durează și dincolo de mormânt. E imposibil adevărat să nu se roage părinții lui Dumnezeu pentru copiii lor și dincolo de mormânt, adevărat în lumea cealaltă.

Dragostea aceasta însă nu trebuie arătată prea mult copiilor, pentru că în cazul acesta ei pot abuza de ea, devenind obraznici și răi. Părinții trebuie să-și arete, când trebuie, dragostea lor față de copii, să-i știe însă și pedepsi când va fi nevoie.

Pedeapsa să nu o aplice decât foarte rar, atunci însă fără cruțare și la vreme potrivită! Nu e mai rău decât atunci când părinții își pedepsesc copiii, de trebuie, de nu. În cazul acesta copiii se dedau cu pedepsele ca și calul țiganului cu foamea.

Să nu fie însă dragostea părinților către copiii lor nici maimuțerească. Maimuțele își omoară copiii cu dragostea, atât

de mult își strâng adevărat copiii la piept până-i omoară. Tot asemenea fac și părinții aceia cari nu-și pedepsesc nici odată copiii, ci îi tot desmeardă numai. Sfânta Scriptură zice: „Cine cruță toiagul său, își urdăște feciorul, iar cel care îl iubește, îl ceartă la vreme potrivită” (Pildele lui Solomon 13, 24). Iară în Cartea Înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirah se spune: „Celce iubește pe fiul său, folosește-l bine, ca mai pe urmă să se bucure de el. Celce ceartă pe fiul său, folosește-l bine, ca mai pe urmă să se bucure de el. Celce este moale cu fiul său, va lega ranele lui și de orice strigăt se vor turbura cele dinlăuntru ale lui. Calul neînvațat ajunge de primejdie și fiul slobod se face obraznic. Fii prea dragostos cu fiul tău și te va înfricoșa, joacă-te cu el și te va întrista. Nu râde cu el, ca nu împreună cu el să te doară și mai pe urmă să-ți se strepesească dinții. Nu-i da lui volnicie la tinerețe și nu trece cu vederea greșalele lui. Pleacă grumazul lui la tinerețe și frânge coastele lui până este prunc, ca nu cumva, învârtoșându-se, să nu te asculte. Ceartă pe fiul tău și fă-l să lucreze, ca să nu se poticnească întru rușine” (30, 1—3 ... 7—13).

Unii sunt de părerea că aceste îndrumări ale Sfintei Scripturi sunt prea aspre, că pedagogia modernă nu le poate primi, dar n'au dreptate. Pedagogia este o știință care se schimbă de pe o zi pe alta și dela un învățat la altul, dupăcum dovedește istoria pedagogiei. Sunt pedagogi cari nici nu vreau să știe de bătaie și sunt iarăși alții cari susțin că bătaia este din ceriuri, fiind neapărat de lipsă întrucât este bine și la vreme folosită. Nici Sfânta Scriptură nu este de părerea ca să folosim băta tot mereu, iar sub frângerea coastelor nu înțelege bătaia

Foița „UNIRII POPORULUI“

Rugăciune

Doamne,
Îți mulțumesc pentru pâine,
Smerit și credincios ca un câine,
Îți mulțumesc pentru ce mi-ai dat, asi,
Pentru năcas,
Pentru bine
Pentru oboseală
Pentru odihnă,
Doamne,
Ajută-mi, să mă rog în tihnă:
Dă-mi sănătate,
Dă-mi bunădată,
Iar pentru ziua de mâine,
Ajută-mi să câștig un colț de pâine!...

Versuri pentru mama

Mamă, mamă,
Suflet cald, suflet de pâine,
Slugă am ajuns și câine,
Muncesc azi să mănânc mâine,
Mai e de răbdat, Stăpâne?

Mamă, mamă,
Ochii tăi plâng în năframă,
Vasă picuri mari de rouă
Ce-ți frâng inima în două...
Ce departe sunt de tine!...

Mamă, te stîngi în suspine
Și privești prin geam departe
Și aștepti să îți vină carte;
Două rânduri doar să-ți scrie
Scumpul tău fiu, Vasile,
Două vorbe și-un cuvânt
Și-un sdrut trimis pe vânt...

Plînge-mă mamă în pace,
N'am avut noroc și pace
Singular m'ai avut pe mine
Și-am plecat în lumi străine,
Am plecat voios, curat
Ca laptele strecurat,
Ași, mamă, sunt sdranță udd,
Fața crapă și asudd,
Oasele pocnesc sub muncă.
S'a dus tratul bun din luncă
Muncesc greu, ca să-mi ajungă
Ziua 'ntreagă... și e lungă...
Și muncesc și mai suspin
Și cu dorul tău m'alîn;
Dar nici că am trecut bine,
Maică, dorul iar îmi vine,
Arunc sapă și plaiavas,
Toate 'n urma mea le las
Și plec, vânt să te găsesc
Trupul să mi-l hodinesc...
Nu-i hodină 'n lumea toată
Ca în poala ta curată
Și ori unde eu m'aș duce,
Nu-i somn ca la tine dulce...

Pita neagră de secară
Vremurile o uscară

Apa-i rea, hainele rele...
Unde-s visurile mele...

Mamă, mamă,
Scumpă mamă
Mai din sus de câțărămă
Pieptul e uscat ca patul,
Mi l-a uscat, mamă, traiul;
Numai inima mi-e tare,
Numai sufletul mi-e mare,
Iar în colo, ochi și gură
Fungine sunt și sgură,
Degetele sunt surcele,
Vai de brațe ca acele!...

Mamă, mamă,
Dulce mamă
Cu drag mă privești din ramă
Parcă ai vrea să plîngi deodată
Că-s fecior, de ce nu-s fată?
Să fii mândră lângă tine,
Nu slugă pe mâini străine...

Doamne 'ntoarce lumea iară,
Să cânt dor cu limb' amară,
Să plec, drum lung sub picioare,
Iar sus, stele, lună, soare
Și să merg cântând, plîngând
Dus de doruri și de gând,
Dus de dorul tău, măicușă,
Scumpă mea maică, Măriușă...

Vasile Flăcău

până la frângerea coastelor, ci supunerea copilului și frângerea încăpăținării sale.

Nu se poate ca copilul să fie mai mare în casă, ca el să-i conducă pe toți de nas. Părinții cari se lasă conduși de copiii lor, vor păți-o cu vremea amar de tot.

Cel mai bun lucru este ca părinții să știe împreună blândețea cu severitatea și ca între părinți și copii să fie relațiunile cari sunt între prietenii cei mai buni și mai sinceri. Nu e permis ca părinții să-i privească pe copiii lor de sus, pentru că aceasta-i o desprețuire a lor, care se răzbună cu vremea foarte amar. Acei părinți cari li tratează în forma aceasta pe copiii lor, să nu se mire că oarecândva vor fi desprețuiți de copiii lor înșiși.

Să nu ne uităm un lucru: Copiii sunt oameni ca și noi, au suflet ca și noi. Că trupul și mintea lor nu sunt dezvoltate ca ale noastre, să nu ne ducă în rătăcire. Se vor dezvolta ele cu vremea, poate mai altfel și mai bine decât ale noastre. Chiar de aceea, tratați-i pe copiii voștri ca pe niște prietenii! Nu uitați o regulă în educațiunea sau creșterea copiilor voștri: *Tot ceace vrei să-ți fie și copiii tăi, fi-le și tu lor, iar ceace nu le poți fi tu lor, nu aștepta să-ți fie nici ei!*

Părintele Iuliu

Cutremur groaznic în Asia. În jurul celui mai înalt vârf de munte din lume, Everest, care se află în Asia, s'a simțit un groaznic cutremur de pământ. După cum spun învățații, carii se pricep în astfel de lucruri ocupându-se viața întreagă cu cercetarea lor, acest cutremur este cel mai mare din câte s'au întâmplat în decurs de 14 ani de zile, în lumea noastră. El a fost simțit și la noi în București, deși s'a produs la o depărtare de 6000 km. de țara noastră.

Intre pace și războiu

Guvernul și celelalte partide politice — Sfătuirea între Mussolini și Göring — Prăpădul războiului spaniol — Franța și Anglia

Partidele politice dela noi, cari nu sunt la cârma țării, își strâng mereu rândurile, pentru a da năvală asupra guvernului, că doar-doar îl vor putea răsturna, ca să-i ocupe ele locul, dar d. Tatărăscu se face că nici nu le aude și nici nu le vede. El stă la postul de comandă și își mână înainte corabia cu guvernul, până când se va milostivi norocul să i-o răstoarne'n valuri. Partizanii săi apoi dau mereu buzna pe toate cărările, ca să ajungă cât mai repede la București, unde să poată pune mâna pe slujbe și numiri, din cari, dacă se va întâmpla cumva, să cadă guvernul, să nu-i mai poată da nimeni pe ușă afară. De! Ce să le faci? Se căpătuesc oamenii din vreme, ca să nu-i prindă înghețul acestei ierni grozave pe drumuri.

Tot în zilele acestea d. Armand Călinescu a avut o mică consfătuire cu d. Tatărăscu președintele consiliului de ministrii, la locuința acestuia. Consfătuirea aceasta s'a nvrărtit în jurul problemelor ce sunt la ordinea zilei. Pe lângă întâlnirea aceasta, d. Armand Călinescu a mai avut o întâlnire cu d. Iorga și Vaida, iar când d. I. Mihalache

președintele partidului național-țărănist a sosit în capitală, d. Călinescu a avut cu dânsul o lungă convorbire, în care i-a făcut cunoscute acestuia, toate câte a vorbit el cu fruntașii politici ai celorlalte partide. Tot atunci d. I. Mihalache s'a întâlnit în capitală cu d-nii dr. Lupu, Mihai Popovici și Madgearu împreună, cu cari a hotărât ca pe joi în 21 Ianuarie să fie convocată în București delegația permanentă a partidului național-țărănist. Incolo nimic nou în treburile politicii noastre din țară, doar d. Antonescu care e ministrul afacerilor străine de se mai plimbă nițel dintr'o țară într'alta, ca să mai tocomească lucrurile și'n afară, că înlăuntru, har Domnului, merg strună. Nu peste multă vreme dânsul va pleca la Geneva, ca să fie de față la ședința Ligii Națiunilor, care va avea de gând să împace atunci și pe Turcia cu Franța, fiindcă s'au cam ciondrănit pentru ținutul Alexandreta.

In străinătate lucrurile se petrec pe multe locuri mai rău decât la noi, Lumea e într'o mare și aproape neconținută svârcolire, căci ba acum, ba

Modă și obiceiuri

Când cetim prin ziare că în marea țară din răsărit, care este China, cu întindere mai mare decât a Europei și aproape 500 milioane locuitori, se face dese revoluții și războaie: ne liniștim cu vorbele că sunt chinezi destui, nu se cunoaște nici o pierdere dacă se mai și războiește. De altă parte începem a ne întreba că oare ce oameni sunt Chinezii așei? Ce religie? Ce obiceiuri au? Cum trăiesc ei în țara lor, mai mare decât Europa?

Putem răspunde pe scurt că sunt de religie pŕgână, că au obiceiuri din cele mai ciudate și cei mai mulți trăiesc ca vai de ei, cu mâncări de orez.

Un mare scriitor englez, cu numele Rudyard Kipling, spunea „Răsăritul e Răsărit, Apusul e Apus, niodată nu se vor întâlni”. Aștia oamenii din țările Răsăritului sunt cu totul deosebiți de oamenii din țările înaintate ale Apusului. Alți oameni, altă viață.

Vorba lui Kipling e adevărată numai pe jumătate. De fapt, în țările răsăritului nu este multă cultură, multă ordine. Indușii, Chinezii, Japonezii etc. sunt de religie pŕgână. Popoarele din Europa, din America etc., sunt de religie creștină.

Cu toate acestea, între obiceiurile sau moravurile popoarelor pŕgâne și moravurile popoarelor creștine sunt multe asemănări.

Bunăoară, după „sfiate” obiceiuri din moși-strămoși, femeile chineze își sugrumă

piciorarele. Femei sdravene, de 70—80 kg. greutate, abia au piciorușe de 10 cm. — De ce?

După tradiție s'ar spune, că obiceiul acesta s'a născos cu scopul, ca femeile chineze să nu poată umbla mult, ci să stea acasă la lucru. Alții spun că din dorința de a fi frumoase, din fudulie, chinezoicile își strică, își stălesc piciorarele, începând din leagăn.

Orieum ar fi, fapt e, că acest obicei — mai tare decât legile — e foarte răspândit și la cocoanele europene și americane. În zilele calde nu și-ar umbla desculțe, Doamne ferește, ca nu cumva să le crească piciorarele ca niște butuci și să fie hădel! Ci se tot înțeștează cu ghete strimte, călcând pe tocuri ca niște cuișe, de văd stele verzi când se încălță și umblă: Tao și rabdă orzând că așa sunt mai frumoase și mai atrăgătoare.

Iată dar, că în privința piciorarelor stălcite, chinezoicile se potrivesc cu europenele: Răsăritul se întâlnește cu Apusul.

Dar mai sunt și alte puncte de potrivă, puncte de asemănare.

Femeile chineze fumează ca turezoicile. Același lucru îl fac azi și cocoanele din societățile creștine.

Chinezul și chinezoica se îmbată cu opium. — Inzadar au cereat guvernele chineze să stărpească cu legile cele mai aspre aceste patimi urgisite. Nu au putut. Ci chinezii au rămas până în ziua de astăzi robiți de patima beției cu opium (un venin înșelător, seos din buriana macului).

Creștinul cu creștina din țările apusene

insă sunt adeseori robiți de patima beției cu beuturi spirituoase, ca să nu amintesc „stufiațele” din societățile înalte. Cât de afurisită e patima aceasta, s'a putut vedea în Statele Unite ale Americii, când era prohibit — adică oprit — alcoolul. Lumea alerga cu vapoarele în largul mării, sau trecea în alte țări, ca să se poată îmbăta câteodată până cădea pe sub mese...

Se mai spune că Chinezii sunt blăzi și ascultători, fiind deși ușor de cârmuit. — Nu e toamai așa. — S'a întâmplat nu de mult, că guvernul chinez, pentru a se apropia de popoarele culte, a voit să schimbe calendarul, introducând începutul anului la 1 Ianuar, ca la popoarele apusene. — Dar chinezii cei ascultători nu s'au supus legii, ei au serbat și serbeză mai departe începutul anului la schimbarea lunii din Ianuar sau Februar.

E toamai cum fac „stiliștii” din Moldova și Basarabia, cari în morțiș la calendarul (stilul) vechiu. Un simplu calcul, pe care-l pot face și elevii de liceu, ne arată că, legându-ne de calendarul vechiu (Iulian), vom ajunge să serbăm Crăciunul primăvara iar Paștile în miezul verii. Cu toate acestea, „stiliștii” nu vor să audă de îndreptarea calendarului. Ei pot da prin urmare, mâna cu Chinezii, întru apărarea „legii strămoșești”, fie aceasta cât de proastă!

Și alte multe obiceiuri și moravuri s'ar putea aminti, arătând că răsăritul uneori se întâlnește cu apusul.

Gavril Todica

apoi, isbucnește hărțuiala între neamuri.

Italia și Germania se sfătuiesc mereu, cum să-și întocmească lucrurile, ca să le meargă bine. Mai ieri alaltăieri d. Mussolini a primit în audiență peneamțul Göring, cu care a povestit multe de toate, după cum ne spun gazetele străinilor. Punctul, asupra căruia s'au înțeles amândoi mai mult, a fost trimiterea de voluntari și arme naționaliștilor din Spania. Rezultatul la care au ajuns e, că amândouă aceste țări sunt de aceeași părere cu Anglia și Franța, ca adecă nimeni să nu se mai amestece în treburile Spaniei. Că oare cum vor ajunge odată țările mari ale Europei să-și indeplinească această făgăduință nobilă, Nu știm. Vom vedea ce ne va aduce viitorul.

In timp ce atâția se sfătuiesc și își bat capul cu intronarea păcii în lume, Spania își vede înainte de hărțuiele ei și cuprinsă, de tremurul inebunitelor furii ale războiului, își calcă'n picioare tot ce are mai nobil și mai sfânt. Naționaliștii cuceresc mereu porțiuni din Madridul pe care comuniștii îl apără, retrăgându-se încetul cu încetul, fiindcă sunt mereu încolțiți de armele celor dintâi. Intr'una din aceste lupte ale naționaliștilor cu comuniștii au murit și doi tineri români: Ioan Moța, feciorul protopopului ortodox din Orăștie și Vasile Marin. Ei au stropit cu sângele lor pământul Spaniei pentru biruința crucii în contra ciocanului bolșevic și sunt o jertfă pe altarul latinătății, pe care au făcut-o, duși de focul sufletului lor mare. Ei au pierit în bătălia ce s'a dat în fața Majadahondei unde a fost un prăpăd îngrozitor. Comuniștii au trimis acolo în contra naționaliștilor 13 tancuri, cari înaintau în șir unele lângă altele. Cinci din ele au fost aprinse cu un fel de tuburi aruncătoare de flacări. Toți cei din launtruul tancurilor au pierit, arși de benzina aprinsă. Celelalte 9 tancuri bolșevice au scăpat din ghiarele naționaliștilor.

O altă bătălie mare s'a mai dat apoi în jurul orașului Malaga împotriva căruia naționaliștii au luptat pe apă, pe uscat și în aer. Ei au reușit să cucerască și aci localitatea Estepona. Dar dacă armatele generalului Franco nu pot face atât cât ar trebui pentruca Spania să fie odată curățită de Comuniști, face foamea și neînțelegerea ce bântue fără cruțare în rândurile lor. Un ținut întreg de țărani, de sub stăpânirea roșilor, s'au răsculat împotriva lor încât guvernul a fost forțat să trimită forța armată, ca să-i liniștească. Ba mai mult, chiar generalii, cari conduc armata bolșevică din Madrid, s'au certat așa de rău de a trebuit ca ministrul de războiu Caballero, să vină cu avionul, ca să-i împace. Și, oh Doamne! câte nu se mai petrec în mult încercata Spanie. Ți se ridică părul măciucă în vârful capului când le auzi, ori le oitești. Așa, comuniștii ca să se răsbune pe naționaliști, fiindcă aceștia au bombardat orașul Bilbao, au omorât 207 de prizonieri pe cari li aveau închiși în închisorile orașului. Dar cu toate faptele lor îngrozitoare nu pot scărița cu nimic puterea naționaliștilor și va trebui, poate nu

peste mult, să le lase în stăpânirea lor iarăși întreaga Spanie.

Un svon mare se răspândise'n lume în săptămâna trecută, că Germania ar fi umplut Marocul Spaniol cu soldați de ai săi bine înarmați. Franța și Anglia s'au umplut de grije. Una, că și vedea, dacă svonul ar fi fost adevărat, coloniile sale din Africa primejduite, iar ceialaltă, fiindcă i-se închidea strămoagibraltarul nemai putându-și face drumul lung la Indii prin Marea Mediterană. Cât ce s'a iscat svonul acesta, amândouă puterile acestea au cerut, să se cerceteze, dacă e adevărat ori nu. Anglia a trimis un om al său de încredere care a umblat în lungul și latul Marocului spaniol, dar n'a dat peste nici un neamț. Totuși atât Franța cât și Anglia au trimis vapoare de război cara să se plimbe mereu prin apa mării de pe lângă coastele Marocului, ca nu cumva nemții să prefacă svonul în realitate crudă.

Pe lângă apărările acestea Anglia și Franța mai luptă mult și pentru intronarea păcii în Europa. Și fiindcă toată buba e Spania, amândouă și-au îndreptat privirile spre lucrurile ce se petrec în ea și spre ceice se amestecă și cu treabă, dar și fără treabă, în lucrurile ei. Ele au cerut înc'odată Rusiei, Germaniei și Portugaliei să nu mai dea nici un ajutor nici unei tabere din Spania. Italia, Germania și Portugalia din gură au spus, că nu vor mai da, dar ni-se pare că numai la atâta au rămas. Până una alta însă nu știm ce va mai fi. Un lucru e sigur, că toate țările, acum mai mult ca orișicând se tem de războiu și de aceea vorbesc mereu de pace pregătindu-se de războiu. Să ne ferească Dumnezeu de dihonnia aceea și pe noi, dar și pe toată lumea.

O zguduitoare întâmplare din jud. Prahova

În ziua de 16 Ianuarie, în satul Streșnic, ce se află la o depărtare de abia câțiva kilometri de Ploiești, s'a întâmplat o groaznică nenorocire, ce a înflorat adânc inimile oamenilor. Întâmplarea a avut loc la locuința săteanului Ștefan Panait, acar în stația Ploiești-Triaș. Acesta venind acasă dela slujbă s'a desbrăcat de hainele de lucru pe cari soția sa s'a apucat să i-le spele cu benzină într'o albie. Albia se găsea tocmai în camera de dormit a familiei unde pe lângă tatăl, se mai găseau și cei șase copii ai lui.

În timp ce femeia spăla hainele, unul din membrii familiei a deschis ușa unei alte camere, unde focul ardea ca'n cap de larnă, cu toată puterea pe vatră. Atunci benzina, cu care spăla femeia, sub formă de gaze s'a aprins dela foc, producând o înspăimântătoare explozie, ce a aprins toată casa.

Tatăl, mama și copil rămași în camera de dormit, îngroziiți, au încercat să se scape unul pe alții și totodată să mântule din gura flacărilor și ceva din mult pușniul ce-l aveau prin casă, dar în timp ce făceau treburile acestea, s'au ales cu groaznice arsuri. De la un timp totuși, au reușit să scape din flacări și au ieșit în curte cu toții, dar din cauza arsurilor prea mari ei sufereau îngrozitor și a trebuit să fie duși la spitalul din Ploiești. Acolo tatăl și mama au murit, iar cei 6 copii au rămas pe drumuri.

Din faptele comuniștilor

Nașterea Mântuitorului a fost sărbătorită de toți creștinii în liniște și cu toată dragostea creștinească. Gândul ne duce însă, nu prin părțile, la Spania, unde de mai de câteva luni de zile, războiul civil este încă neterminat. Luptele se duc de două armate, din care una luptă pentru triumful crucii și alta contra ei. Comuniștii, bolșevicii caută să nimicească tot ceace-i sfânt: cruce, biserică, altare, iar naționaliștii conduși de marea persoană a generalului Franco, vrea să aducă pace în mijlocul credincioșilor, vrea să sălăsluiască iubirea lui Isus Hristos.

În fața acestor lucruri ce se petrec în Spania, toți se întreabă îngrijorați: Oare cine va învinge? Noi și alături noi, toți cei ce cred în puterea Crucii, răspundem că naționaliștii, cei ce luptă pentru realizarea păcii pe pământ și a iubirii lui Isus Hristos, vor învinge, curățind odată pentru totdeauna urma comuniștilor, bolșevicilor din Spania.

Comuniștii, lița cea mai periculoasă de oameni, fără Dumnezeu, încearcă să lătească, dacă pot, peste întreaga suprafață pământului comunismul. Nu de mult timp o încercare au făcut-o în China, unde un general pus în slujbă lor, a încercat să înscăuneze comunismul în China, dar n'a reușit. Încercat-au și la noi prin faimoasa Ana Paucker și alții, dar desoperiți la timp, n'au reușit. Încearcă în toate țările, dar reușita lor este mică.

Felul cum înțeleg comuniștii viața și cum o vreau s'o facă este de neînchipuit. Astfel, în Rusia, unde este leagănul lor, proprietatea individuală nu există, este desființată. Acolo, toți muncesc în comun și primesc hrana și lucrurile necesare vieții, după cum se ordonă de căpeteniile roșii, comuniste. Viața este foarte grea, iar omul devine rob, iobag, putând dispune de viața lui, după unul lor plac.

Acolo, în loc de cruce, seceră și ciocanul este pus la loc de cinste. Secera și ciocanul este semnul lor, pe care-l propovăduiesc dealungul lumii.

Cei mai puternici și mai harnici propovăduitori ai comunismului sunt evreii.

Marele profesor, Unamano dela Universitatea din Salamanca, din Spania, astăzi zice de starea ce domnește în țara lui: „Am suntem în Spania într'o adevărată țară de nebuni”.

Comuniștii caută să distrugă proprietatea individuală, familia și caută să desființeze biserica și școala. În timpul luptelor duse de ei în Spania au distrus toate drumurile de țară, alături mii de vieți omenești.

O broșură tipărită de ziarul „Universitatea” ne dă o șoseală a faptelor săvârșite de comuniștii. Astfel în decursul lunii Februarie, dat foc, au omorât, au jefuit, au distrus biserici, săvârșind 29 de fapte de felul acestor pe lângă cele 27 de fapte din luna Martie. Deci, aproape, în fiecare zi satana i-a îndatnat la o crimă, pe care au făcut-o mâinile nelegiuite de bestii omenești.

Măna criminală a comuniștilor, din 1931 până în 1923, au săvârșit cel mai mare număr de omoruri.

Astfel, după mărturisirile comuniștilor în acest interval de timp (de 6 ani) au omorât 1 milion opt sute mii de oameni, din care fost:

25 episcopi; 1.215 preoți; 6.575 profesori; 8.800 medici; 19.850 funcționari; 344.250 învățători; 54.850 ofițeri; 260 mii soldați; 105 polițiști; 48 mii jandarmi; 815 mii țărani; 1 mii lucrători. Toți aceștia, se zice, că s'au putut vinovați de vr'un act contra stăpânirii roșii. Judecați la repezeală și împușcați, spanzur

căsi comuniștii zic: „mai bine să împuști o mică de nevinovați decât să lași să-ți scape un singur eretic“, (rătăcit) după credința lor fără Dumnezeu.

Iată, în toată puterea cuvântului, raiul comunist pe pământ!

Olimpiu I. Barna

O biruință a latinității

Înainte ochilor noștri, cari am avut norocul să scăpăm cu viață din marea războiu și să ne vedem pe toți frații adunați într-o singură țară, la aceeași vatră, — de optsprezece ani se desfășoară pilde asupra cărora trebuie să ne deschidem ochii. — Vedem țări cari se înalță, și țări cari au apucat pe povârniș.

Între cele dintâi este Italia de când a ajuns sub conducerea unui mare bărbat și mare om de voință, Benito Mussolini. Azi Italia, după ce a purtat în Abisinia, — o țară de trei ori cât România noastră, un războiu de șapte luni, a cucerit-o și a declarat-o supusă coroanei italiene. În această țară, vecină cu unele colonii mai vechi ale Italiei, nu trăiește un popor mare, — vreo șapte milioane de oameni negri, lipsiți de orice cultură, împărțiți în nenumărate triburi, cari adeseori se luptau între ele, ba nelinișteau și coloniile italiene.

Italienii, un popor prea numeros pentru a mai încăpea în Italia, aveau nevoie de colonii, de pământuri nelucrate, unde să poată munci și să-și agonisească pâinea de toate zilele. Popoarele mari ale Europei, cari toate au colonii — Anglia are un sfert din întinderea pământului — la încheierea păcii nu i-au dat și Italiei colonii.

Acum și le-a luat, fără să le mai întrebe. Soarta celor 6—7 milioane de locuitori din Abisinia, de sigur că va fi mai bună decât înainte. Pentru că popoarele latine, ori unde au câștigat colonii, au dus lumina și bunăstarea. După pilda vechilor Romani din care se trag, cari din lumea barbară, ouerindu-o, au făcut o lume bine orânduită, cu bune legi și cu averi de tot felul. Cum au făcut și din Dacia cucerită de Traian împăratul, o țară așa de înfloritoare, încât i-s'a dat numele de „Dacia fericită“.

Tot asemenea Francezii, alt neam latin, ca și noi românii, ca și italienii, au ridicat din barbarie toate țările cari au ajuns colonii ale lor.

Italienii vor face la fel.

Puterea lor, în acest greu războiu, purtat prin deșerturi fără drumuri, a fost adunată în anii de când a venit Mussolini la putere. Înainte de venirea lui, Italia era gata să se dărâme în revoluție bolșevică.

Din ce s'a făcut această putere? Din credința în puterea, sănătatea și vigoarea poporului italian. Din încrederea în ei înșiși. Din spiritul de muncă, de ascultare, de disciplină. Din ascultarea oarbă a unui întreg popor de un om mare, ieșit din sânul său. Din cinstitirea ordinii și a tradițiilor.

Peste drum, în vecini, o altă țară, tot latină și asta, dar cu altă pildă: Spania: Aici de ani în șir e tot revoluție. Spaniolii, ascultând pe străini,

și-au detronat Regele și l-au alungat din țară. Au făcut republică — visul tuturor revoluționarilor. Au aprins și ara sute și mii de biserici. Au alungat pe preoți și călugări. Vor să întroneze ca lege necredința în Dumnezeu, ca în Rusia. — Nu mai este cine să poruncească, fiindcă toți poruncesc, și nu mai este cine să asculte. Spania se duce de răpă, poate va ajunge o republică sovietică cum e Rusia, încăpută pe mâinile evreilor.

Spania spune. Regele ei e în exil. Italia se ridică. Regele ei e azi împărat.

Iată pilde mult grăitoare, asupra cărora trebuie să ne deschidem ochii.

(Dela Secțiile „Astrei“).

Noi directori la Blaj. În ședința conzistorială de sâmbătă 16 Ianuarie vechiul nostru colaborator p. Ioan Pop-Câmpianu, subdirectorul liceului de băieți din Blaj, a fost numit directorul aceluia liceu în locul rămas vacant prin abdicarea p. director Ștefan Pop, din cauză de boală. Subdirector a fost numit p. Ștefan Manciușea, unul dintre cei mai buni pregătiți profesori ai Blajului. Le dorim spor la muncă și la mulți ani!

Din Blaj. Duminică trecută d. profesor V. Ghidonescu dela Universitatea din Cluj a ținut în sala cea mare a liceului de băieți o conferință plină de învățături despre creșterea copiilor în școală și familie. A fost de față întreaga profesorie a Blajului, în frunte cu mai mulți membri ai Capitlului, precum și numeroși învățători din împrejurimi, veniți a-nume să asculte învățăturile vestitului pedagog. După masă d. profesor Ghidonescu a luat parte la o lecție de model dela școala primară de stat, unde se fac mai de mult încercări sau experiențe pentru o înnoire a felului de învățământ.

Gripa în Anglia. Boala aceasta a secerat multe vieți omenești în orașele Angliei. În săptămâna trecută au murit 768 de persoane și nu s'a răzminat să pună stăpânire și pe trei dintre miniștri de azi ai Angliei pe cari îi ține legați de pat. Ba mai mult a trecut și în alte țări făcând multe victime.

Patru gemene. În Rusia într'un spital din localitatea Chotkov, o femeie cu numele Akentjev a născut patru fetițe gemene. Atât mama cât și fetițele sunt deplin sănătoase.

Pescari înghițiți de valuri. În largul portului Pesaro trei bărci în care se aflau 13 pescari au fost înghițite, din cauza unei strașnice furtuni, de valurile mării. Opt din pescari s'au înecat. Cinci au fost aduși la mal. Trei au murit însă nu peste mult timp așa că totalul victimelor este de 11 înși.

Moare aruncându-se'n fântână. Femeia Anica Merza în vârstă de 72 de ani din comuna Stolana din jurul Dejului și-a făcut sfârșitul, aruncându-se într-o fântână. Cauza care a făcut-o să săvârșască acest pas nesocotit, a fost o boală grea, de care suferea de multă vreme și pe care n'o mai putea nici-cum leca.

Iarnă grea în toată țara. Au avut și au și acum dreptate bătrânii, cari spun, că iarna n'o mănâncă niciodată lupii. De ce? — Fiindcă atunci când nici prin gând nu-ți trece, că va mai fi iarnă mare, te trezești cu ea izbîndu-se furioasă de ușe și sgîindu-și ochii prin geamuri la focul din vatră, ori o vezi, după ce s'a învățit ca o smintită împrejurul hornului, cum toată afumată se cațără'n fururi mari de gheață de streșina casei. Cam așa s'au petrecut lucrurile și cu iarna din anul acesta. Până mai ieri alaltăieri era vară în lungul și latul țării, acum însă s'a schimbat cântecul, căci din Rusia crivățul ne-a adus o zăpadă, care pe unele locuri a ajuns grosimea de trei metri și deodată cu ea un sfânt de ger ce crapă pietrele și pune pe fugă lupii de prin smârcuri.

Copil cu un singur ochiu. O femeie, cu numele Floarea Cristea Doncof din Zimnicea, în vârstă numai de 20 de ani, a născut într'una din zilele acestea un fecioraș, care a fost de toată minunea, fiindcă a avut numai un singur ochiu, în mijlocul frunții. Nou născutul, deși se grăbise să vină în lumea noastră, căci fusese născut fără de vreme, după cum se spune, totuși n'a aăbovit mult printre noi, ci tot așa de grăbit, după câteva ore de traiu, și-a'nchis mândrețea de ochiu, plecând într'altă lume mai bună.

Români morți în Spania. În vară a plecat și dala noi din țară un grup de câțiva tineri în frunte cu generalul Zizi Cantacuzino-Grănicerul, ca să lupte în tabăra generalului Franco contra comuniștilor. Dintre aceștia însă doi au murit ca eroi pe frontul spaniol pentru biruința naționaliștilor. Ei sunt Ionel Moja și Vasile Marin. Moartea le-a răcit trupurile în ziua de 13 Ianuarie, nu însă și sufletele. Tovarășii lor le-au strâns apoi rămășițele din pulbera tranșelor și le-au îmbalsamat pregătindu-le spre a fi trimise'n țară, ca să fie îngropate în pământul scump al mult iubitei lor patrii.

Preot străpuns cu un cui în piept. În ziua de 10 Ianuarie în comuna Vad din jud. Făgăraș s'a săvârșit o îndrăzneală încercare de omor asupra preotului Ion Oniga. Lucrul s'a întâmplat în felul următor: Țăranul Lazar Cucu avea o depunere de 123.000 Lei la banca Economia din comună și s'a dus la parintele Oniga, când acesta, fiindcă era casier, era la birou băncii și l-a cerut banii. Părintele nu l-a putut împlini dorința, fără consimțământul consiliului băncii. Lazar Cucu văzând că înzadar mai stăruie, a scos un cui de grapă, pe care-l avea la el, și l-a implantat preotului în piept. Anunțați fiind jandarmii și doctorul, preotul a fost îngrijit de doctorul Kentz, iar pe Lazar Cucu jandarmii l-au dus la post, pentru a fi supus cercetărilor.

O fată de 11 ani, căpetenie de bandă de hoți. În America poliția din Conney Island a prins o bandă de hoți, care era formată din 11 copii. Căpetenia bandei este fetița Glory Damot, în vârstă de 11 ani. Banda a făcut o mulțime de spargerii și chiar tâlhării la drumul mare. Toți membrii bandei au fost închiși în închisorii anumite pentru copii.

Cutremur de pământ în Nicaragua. De o vreme lucoace cutremurile de pământ se țin lanț. Așa acum încă s'a produs unul în Nicaragua. El a ținut trei ore, sfărâmând și dărâmând numeroase edificii.

Sfârșitul lumii. E plină lumea de proci și în zilele noastre, cum au fost și în alte vremi, de mult trecute pe apa Sâmbetel. Toți

sunt curioși în felul lor și când nu sunt încercă să se facă, prin ciudățeniile pe care ni le prorocesc. Așa acum un oarecare Mr. Brown a prorocit că lumea se va nimici cu totul peste 135 de ani. De ce? El iată de ce. Fiindcă, zice el, pământul nostru mai poate hrăni 5 miliarde de locuitori. Peste acest număr nu se va putea trece cu nimic și când ultima îmbucătură se va isprăvi, atunci toți oamenii cari vor mai fi, vor muri de foame. Grozăvenia aceasta se va întâmpla după socoata acestui proroc în anul 2072. Oare s'așteptăm plinirea vremii ca să-i dăm dreptate?

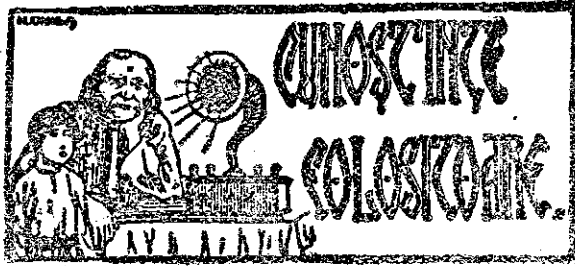
Marele foc din Buzău. La magazinul de piele al lui Vasile Burlolu, a izbucnit pe la ora 10 seara în 17 Ianuarie un foc ce a ținut 2 ore. Păzitorul de noapte a văzut focul și a dat alarma'n tot orașul, ca s'alerge lumea și să-l stingă. Au sosit la chemarea lui pompierii și poliția, dar abia după multă muncă a putut fi stăns. Proprietarul magazinului împreună cu fiul său, au fost deșinuși de poliție, fiindcă se crede, că chiar ei cu mâna lor l-ar fi aprins, deoarece magazinul fusese asigurat pentru suma de 450 mil lei.

Un unchiu și-a omorât nepotul. În comuna Cheschiș bătrânul Mihai Cociș a bătut împreună cu nepotul său la aceeași cârciumă. La un moment dat, el s'au luat la ceartă, dela care nu peste mult timp, au ajuns la pârulă'n toată legea. Bătrânul s'a repezit la tânăr cu un ciomg, pe care-l avea la îndemână și i-a dat mai multe lovituri umplându-l de sânge. Tânărul a căzut greu bolnav din această bătăe și după 30 de zile a murit. Doctorii au constatat că el a murit din cauza loviturilor date de unchiul său. Unchiul a fost apoi arestat și dat pe mâna parchetului.

Femea care simte înaltele cutremururile de pământ. În Londra, care e capitala Angliei, trăiește o doamnă cu numele Hilda Buston, care simte înaltele de a se produce vreo mișcare, cutremurul pământului în orice parte a lumii se va produce el. Semnele după care simte ea lucrul acesta sunt niște dureri de șale, de cap și de gât, cărora le urmează apoi un somn adânc ce ține 24 de ore, după care se deșteaptă iarăș cu puternice dureri de cap. Puterea aceasta de simțire d-na Burton o are de 20 de ani și mai puternică decât oricând l-a fost atunci, când s'a produs marele cutremur de pământ din India.

Sălbăcia unui om. În comuna Ciobanu din apropierea Hârșovei din Dobrogea, s'a săvârșit o nemaiomenită sălbăcie. Săteanul Dumitru Muntean s'a dus în balta Dunării pentru a tăia niște răchită. În timp ce el își vedea de lucru, calul unui vecin de al său s'a apropiat de răchitele tăiate și a rupt cu dinții din vârful unela din ele. Munteanu ca stăpânit de uclă-l crucez, s'a repezit înfuriat la el și l-a tocat în cap cu toporul omorându-l, pe loc. Jandarmii, prinzând de veste au cercetat cazul, iar pe sălbătecul împietrit la inimă l-au înaintat parchetului, spre a fi judecat după cuvlința faptei sale.

Ogroaznică'n întâmplare într'un circ. În marele circ Ringling din Indianopolis s'a întâmplat, că tocmai atunci, când se executa cel mai frumos punct, groaza să se înflingă'n inimile privitorilor. De ce? Fiindcă directorul ciroului, care voia să execute cu ajutorul alor 25 de lei și o lealcă o figură foarte grea, din cauză că a lovit lealcă de prea multe ori, aceasta s'a aruncat asupra lui și numai ca prin minune a putut fi scos dintre ghiarele ei, de ajutorii săi. El este însă grav rănit.

Mersul vremii

Septembrie. Incepe cu vânt și cu ploaie și se gata tot cu vânt și cu ploaie. Vânt a bătut în celea dintâiu 3 zile și în 2 zile dela urmă, tot dela Apus—Miază-zi.

Ploaie a căzut în jumătatea întâi a lunii în 4 zile și la sfârșitul lunii iar în 4 zile. Cantitatea de apă căzută în aceste 8 zile este de 98 milimetri.

Zile senine au fost cu totul 16, iar noroșe au fost 14. Într'una din zilele cu nori și ploaie a fost și fulger și tunet.

În zilele senine, căldura de peste zi a fost destul de ridicată, tot peste 20 grade, iar în 22 Septembrie a fost chiar 30 grade.

În zilele ploioase, căldura a scăzut pe la amiazi, uneori chiar până la 12 și 13 grade. Peste noapte încă a fost bine. Numai în două nopți, pela mijlocul lunii a scăzut căldura până la 3 și 5 grade.

În celelalte nopți a fost tot mai ridicată, uneori ajungând chiar până la 13 și 14 grade.

Căldura mijlocie de peste zi, în această lună a fost de 20,5 grade, iar cea de peste noapte a fost de 8,5 grade.

Brumă n'a căzut. Rouă a fost în 14 dimineți, iar ceață a fost în 12 dimineți.

Octombrie. Nu e așa călduros ca și în anul trecut. Pe la amiazi, numai în 2 zile, în 6 și 7 Octombrie s'a ridicat căldura la 20 și 22 de grade, în celelalte zile a fost tot sub 20 grade și odată, în 9 Octombrie a scăzut chiar sub 10 grade. Peste noapte, pe la mijlocul lunii și pe la sfârșitul lunii, s'a răcit până la — 2 și — 3 grade, căzând, în aceste nopți și brumă. Căldura mijlocie de peste zi a fost de 13,8 grade, iar cea de peste noapte a fost de 3,3 grade.

Cerul a fost senin în 11 zile și noros a fost în 20 de zile. A plouat în 8 zile. Cantitatea de apă căzută a fost de 36,3 milimetri.

Vânt a bătut în 7 zile dela Miază-zi, Apus și Apus—Miază-noapte.

Rouă a căzut în 5 zile. Ceață a fost în 4 zile.

Noembrie. El destul de secetos. A plouat abia în 4 zile din jumătatea întâi a lunii.

Toată ploaia căzută a dat o grosime numai de 12 milimetri. Aceeași secetă a fost și în Noembrie din anul trecut.

Cerul a fost acoperit cu nori în 17 zile. Celelalte zile au fost senine.

Vânt a bătut dela Apus, numai într'o singură zi.

Frig nu e. Peste zi, la amiazi e destul de cald. În unele zile dela începutul lunii s'a ridicat căldura chiar și până la 15—18 grade.

În zilele din urmă ale lunii s'a mai răcit, ajungând în celea patru zile din urmă răceala până la — 2 și — 3 grade. Nici noaptea nu e rece tare. În jumătatea întâi a lunii, noaptea a fost chiar bine. În jumătatea a doua a lunii însă e ceva mai frig și în 10 nopți cade și brumă. Căldura mijlocie de peste zi a fost de 8,8 grade, iar răceala mijlocie de peste noapte ajunge până la + 0,6 grade.

Ceață a fost în 11 zile.

Decembrie. El mai frig ca și în Noembrie, dar totuș pe la amiazi numai în 14 zile a scăzut răceala sub 0 grade și numai odată, în cea din urmă zi a lunii a ajuns la — 5 grade. Nici peste noapte n'a fost prea frig. Numai în 4 nopți a fost răceala mai scăzută, ajungând la — 9 și — 10 grade. În celelalte nopți frigul a fost destul de potolit. Căldura mijlocie de peste zi, din întreaga luna e de + 0,5 grade, iar răceala mijlocie de peste noapte e de — 5,2 grade.

Zile senine, cu soare strălucitor au fost numai 5. În toate celelalte zile cerul a fost acoperit cu nori. În 15 zile a fost ceață.

Toată luna n'a plouat de loc. A început se ningă în 2 Decembrie. A nins puțin și a doua zi s'a și topit toată zăpada. A mai nins, puțin de tot în 20 și în 26 Decembrie, dar și aceasta zăpadă repede s'a topit. Toată apa ce s'a format din zăpadă abia a fost de 5,2 milimetri.

În 4 zile, când frigul a fost ceva mai mare, a fost și chiciură.

Vânt a bătut numai în ziua întâi și a doua zi de Crăciun. În toate celelalte zile a fost liniște.

Ion Popu-Câmpeanu

Sfaturi gospodărești

Pomii botezaților și ai cununaților

În Germania este bunul obicei că ori de câte ori se naște un copil ori se cunună o pereche, se plantează în grădina bisericii câte un pom, lângă el cu inscripția și data botezului ori a cununii. De acești pomii se îngrijește apoi respectivul sau respectivii al cărui sau al căror nume îl poartă. Venitul este al bisericii. Ce bine ar fi dacă și sătenii noștri ar urma pilda aceasta bună, iară preoții respecturatele s'ar îngriji de locul pe care să se planteze acești pomii!

Apa de beut pentru găini

Celor mai mulți gospodari n'au prin minte să le trece să se îngrijească mai cum se cade de apa de beut a găinilor. Dacă vom lua însă în socotină că 65% (la sută) din ou este apă și că găinile, îndatăce mănâncă ceva, aleargă la apă, va trebui să înțelegem că apa de beut pentru găini e de foarte mare importanță. Chiar de aceea trebuie să ne îngrijim ca vara găinile să aibă apă rece de beut, și curată mai ales, căci altfel ouăle au miros neplăcut; iară iarna să aibă apă călduță și nu prea rece. Mai ales în timpul năpăririi să fim foarte atenți ca să aibă hrană și apă bună, altfel noi ne vom căi că nu ne ouă în de ajuns. Știința de astăzi își dă toată silința, să descopere oamenilor tot ce este în interesul lor, numai oamenii să asculte de sfaturile ei.

Cultivați floarea soarelui!

Floarea soarelui este o plantă foarte folositoare: 1. Pria uleiul ei care este foarte prețios, iară turta care rămâne este o hrană minunată pentru vite. 2. Sămânța de floarea soarelui o mănă foarte bușuros păsările și găinile. Gospodarul cuminte chiar de aceea o seamănă dealungul viilor, pentru că în cazul acesta păsările nu atacă via atâtă vreme cât au ce mânca din floarea soarelui. Găinile se îngrașă și se ouă foarte bine mănecându-le. 3. Frunzele ei sunt foarte acomodate pentru împachetarea fructelor (mere, pere, perșeei, straguri). 4. Toamna le tăiem frunzele, cotoarele rămase le uscăm, le tăiem dealungul în două, scoatem din ele măduva și apoi cu aceste cotoare uscate lavăluim și legăm pomii timeri și astfel suntem siguri că nu ni-i atacă iepurii. Aceste cotoare se pot întrebuința și de-a rândul pentru acest scop. 5. Se mai pot folosi apoi cotorii și la țesut ca suli. Așadar sămănați cât mai multă floarea soarelui.

Răvașe dela cetitorii noștri

La început de an nou ne-am făcut și noi, redactorii acestei foi, un mic bilanț, o socoteală de venituri și cheltuieli asupra gazetei asupra gazetei. O cumpănă, cum s'ar zice, ca să vedem: mai putem răsbi cu greutate, sau ba? Și socoteala nu a ieșit prea îmbucurătoare pentru noi. Pricina e că cetitorii uită să-și plătească abonamentul la timp. Foarte mulți, mil și mil, nu ne trimit un ban rău cu anii iar foala o primesc înainte, par'că ar cădea din văzduh, cu ploala, în cluste. Urmarea: datorile gazetei cresc într'una iar tipografia stă pe gânduri, să ne mai dea hârtie și să-și mai tocească mașinile cu niște platnicirăi ca noi? Lucrătorii ei muncesc și trebuie să trăiască, să susțină familii. Muncesc și lucrătorii cu peana, își irosesc miștile și sufletul, aplecați asupra meselor de scris, fără plată și răsplătă de ani nenumărați însă, la aceștia din urmă, cine se mai gândește?

În asemenea împrejurări să nu se mire nimenea dacă am cam înmulțat condeiele noastre în amărăciune în loc de cerneală și am întors-o pe amenințare, zicând:

— Nu mai putem trimite nimănui gazeta fără plata la vreme! Să se știe!

Drept urmare poșta ne aduce totuși, zi de zi, mai multe scrisori în loc de bani. La plânsoarea noastră împotriva răilor platnicilor, primim tot plânsoare! S'au învățat oamenii cu nărav și plătesc în loc de bani cu cărți poștale. Ciudat și necreștinesc semn al vremilor.

O răsfolre în aceste răvașe dela cetitori cuprinde multe învățăminte, bune și pentru noi și pentru abonați. Unele scrisori e bine să fie cunoscute, ca să se vadă cu ce greutate luptă o foale românească astăzi, și cum își lușteleg datorile lor față de foale atâția oameni, cari ani de zile au primit gazeta, au cetit și n'au plătit.

Dela Bolan, din Bucovina, un abonat care de 2 ani nu ne-a plătit nici un ban, scrie: „Cinstită Redacție, eu subsemnatul, agricultor din comuna Bolan, vă aduc la cunoștință că nu mai sunt în stare, din cauza crizei de bani să fiu abonat la foala U. P., că sunt om nevolaș, fără avere și nu pot plăti. Eu vă sunt dator și voi plăti pe rând. Dar foala să nu mi-o mai trimiteți!”

Oare nu era cu lege ca această înștiințare s'o fi primit noi înainte cu doi ani?

Comuna Balomir p. Sibot: „Referitor la avizul DVoastră, rog Onorata Administrație să nu-mi mai trimită foala, deoarece eu numai pe o jumătate de an am abonat-o. Parale nu

am. Sunt om sărac cu o grămadă de copii și necazuri peste cap”.

Credem și oprim gazeta. Dar nu trebula oare ca iubitul nostru frate cu multe necazuri să ne fi refuzat foala la timp?

Iată și un abonat de inimă:

Pădureni jud. Timiș: „Subsemnatul abonat al foil, am trimis abonamentul pe anul trecut de mult și încă nu am fost înștiințat prin poșta gazetei. Vă rog să mă înștiințați și voi trimite numaidecât și pe anul curgător”.

Alt creștin cu simțire:

Corolu Sânmărtin, Târnava-mică. „Am aflat cu deosebită durere greutatea DV, dar și eu am asemenea mari greutăți. Cu supunere mă rog să nu flu respins din pricina neregulilor mele cu plata și să nu-mi opriți foala, că mă oblig să plătesc și restanța și abonamentul următor. Eu sunt creștin al Blajului și cu sufletul simțit. Voa plăti toată datoria, numai să nu-mi lipsească Unirea Poporului!”

Și încă unul.

Polana Aludului, jud. Alba, „Am primit cartea poștală prin care sunt înștiințat despre datoria ce am la gazeta. Vă rog foarte mult să-mi dați timp de plată până la 15 Mai 1937 și până la această dată voi plăti. Iubesc așa de mult această gazeta în care găsim toate celea trebuincioase sufletului nostru românesc și creștin. Vă doresc dela bunul Dumnezeu sănătate ca să puteți a ne mai da povește prin gazeta”.

Iarăși întristare pentru noi:

Minșul de sus, Arad: „Vă rog să-mi opriți gazeta fiindcă eu sunt dus la armată de doi ani”. — În acești doi ani însă cine a primit gazeta? — ne întrebăm noi. Și cine plătește?

În sfârșit încă o scrisoare, cu dragoste multă pentru care suntem foarte mulțumitori, însă durere, bani nu ne aduce:

Rama jud. Caraș, „Eu țin gazeta de 15 ani și nu volesc să abdic de foala mea iubită până trăiesc, dară nu vă doresc paguba, să mă ferească bunul Dumnezeu! Anul acesta nu vă pot trimite nici un ban, că banii mi-a mâncat I-ga și nu capăt din partea converșionii până în 1938. Am o acție dela „Sf. Unire” din Blaj. Vă rog să primiți acția, să n'am neplăceri, că mă doare inima, căci sunt prea mare creștin unit. Eu, cu stimă...”

Asemenea scrisori am putea arăta nenumărate, căci într'o singură zi ne sosesc peste treizeci! Însă așa nu-o mai putem duce multă vreme. Dragostea ce ni-se arată o vedem și ni-se înmoale inimile. Dar vine tipografia, vin fabricile de hârtie, vin muncitorii și strigă: bani, bani, bani!

Asta suntem siliți să cerem și noi: bani!

Fără bani nu mai este tipar, nu mai sunt muncitorii. Numai timbrele poștale cu cari trimitem numerile de foale, ne costă, în fiecare săptămână, mil de lei.

Rugăm deci pe toți cetitorii cari ne iubesc și cari sunt mulți, să se învețe, odată pentru totdeauna, să trimeată și bani deodată cu scrisorile, cât de puțini: o sută, două, un an doi, de restanțe. Nouă ne zac afară milioane, iar datorile ne cresc. Credința fără fapte este moartă” — spune legea noastră creștinească. Așa și dragostea. Fără fapte, fără jertfe, nu este dragoste.

Jertfa noastră, jertfe cere. Altfel ne amăgim unii pe alții cu dragostea și cu creștinătatea. Ca să putem răsbi înalate, foala cere bani, după vorba: „Vrednic este muncitorul de plata sa”.

Cerem deci, stăruitor, restanțele. Și prețul foil la timp, pe înainte!

„Unirea Poporului”

Lista neagră

Începând cu numărul acesta tipărim în foaie, la vedere, pe toți aceia cari ne-au citit foaia ani de-a rândul, dar nu s'au gândit să ne-o și plătească. Noi însă nu ne vom lăsa păgubiți, ci pe lângă că-i facem cunoșcuți tuturor cititorilor foii noastre, li vom da și în judecată, ca să ne câștigăm dreptul nostru.

Ioan Oniță lui Gheorghe, Odverem	800 Lei
Ieronim Oniță, Odverem	700 >
Iacob Oniță, ...	800 >
Gheorghe Oniță, ...	800 >
Iosif Oniță, ...	800 >
Radu Banea, Târlău	125 >
Alexandru Bognar, Roșia-Montană	800 >
Cornea Francisc, Roșia-Montană	125 >
Colcer Francisc, Roșia-Montană	465 >
Dragoș Bela, Negreia	125 >
Negru Onuș, Veseuș	440 >
Neghirlă Augustin, Răvășel	425 >
Duca Grigoriu, Doh	650 >
Mihail Zenoagă, Bicazul Ardelean	30 >
Gheorghe Ciucan I. Ilie, Bicazul Ardelean	600 >
Pavel Zenoagă, Bistricioara	500 >
Petru Moldovan, Bicazul Ardelean	800 >
Caia Gavrilă I. Gheorghe	495 >
Vasile Vivirschi, Bicazul Ardelean	800 >
Ilie Zvoanca I. Costan, Bicazul Ardelean	800 >

Lista se va continua!

Mulțumită

Tuturor acelor cari m'au mângălat în nemărginita mea durere, cu prilejul pierderii iubitelui meu soț

Dr. Alex. Măcelariu

luând parte la durerea mea, fie prin participare la înmormântare, fie prin telegrame, scrisori de condoleanțe, prin cununii de flori, le mulțumesc din inimă și le zic un Dumnezeu să-le răsplătească (564) 1—1 Văd. Aurelia Dr. Măcelariu

Bateriile Anodice

„Dura-Rex-Triple”

În alegerea bateriilor anodice factorul decisiv este „calitatea”. Iată dece anodicele

„DUBA-REX”

întrebuințate la aparatele de radio până la 3 lămpi și

„Dura-rex-triple”

baterii anodice de triplă capacitate întrebuințate la aparatele de radio dela 3 lămpi în sus se consideră ca cele mai bune. Faceți această experiență și convingeți-vă iar noi vă asigurăm că nu veți mai folosi alte fabricate.

Se găsesc la toți revânzătorii. Pentru informațiuni mai detaliate adresați-vă UZINELOR DURA S. A. Timișoara.

ROMÂNIA

Judecătoria mixtă Dumbrăveni secția cărților
fonduare jud. Târnava-Mică.

Nr. 1504—1936. c. f.

Extras din publicațiunea de licitație

In cererea de executare pornită de urmări-
toarea Banca Română s. a. Dumbrăveni contra
urmăritului Suciu Iosif Iancu domiciliat în
Vamoșodriheiu

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce
privește imobilele situate în comuna Odriheiu
circumscripția Tribunalului și Judecătoriei
Dumbrăveni cuprinse în c. f. Nr. 400 A + ord.
5—6 top. 68/2, 69/2, curte, grădină cu prețul
de strigare de 3000 lei top. 70, 71 casă și
grădină în preț de strigare de 10.000 lei apoi
1/3-a parte din comp. de pășune 406/72685-a
parte cuprinsă în cf. Nr. 647 în preț de strig-
gare de 20 lei pentru încasarea creanței de
9439 lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 23
Februarie 1937 ora 10 la Primăria comunei
Odriheiu.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vân-
dute pe un preț mai mic de cât 3/4-a din preț-
ul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datori să
depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din
prețul de strigare drept garanție, în numerar
sau în efecte de cauție socotită după cursul
fixat în § 42 legea LX din 1881 sau să predea
aceluiași delegat chitanța constatând depunerea
judecătorească, prealabilă a garanției și să
semneze condițiunile de licitație § 147, 150, 170
legea LX din 1881 § 21 legea 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care
a oferit pentru imobil un preț mai urcat de
cât cel de strigare este dator să întregască
imediat garanția fixată conform procentului
prețului de strigare la același parte procent-
tuală a prețului ce a oferit § 25 XLI 1908.

Dumbrăveni, la 30 Octombrie 1936.

aj. director de c. f. J. RONDOLEANU ss.
(543) 1—1 Judecător: VITÁLYOS ss.

ROMÂNIA

Judecătoria mixtă Dumbrăveni secția cărților
fonduare jud. Târnava-Mică

Nr. 1505—1936 c. f.

Extras din publicațiunea de
licitație

In cererea de executare făcută de urmări-
toarea Banca Română s. a. din Dumbrăveni
contra urmăritel Rusu Ana născ. J. kab dom.
București.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce
privește 1/6-a din imobilele situate în comuna
Dumbrăveni, circumscripția Tribunalului și Ju-
decătoriei Dumbrăveni, cuprinse în c. f. Nr.
178 top. 1470, 1471 vie și grădină în preț de
strigare de 1000 lei, cf. Nr. 517 A + 1 top.
1479, 1480/2 vie și grădină în preț de strigare
750 lei pentru încasarea creanței de 8000 lei
capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 25 Fe-
bruarie 1937 ora 9 localul oficial al c. f. ușa
Nr. 17.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vân-
dute pe un preț mai mic decât 3/4-a din
prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datori să
depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din

prețul de strigare drept garanție, în nu-
merar sau în efecte de cauție socotită după
cursul fixat în § 42 legea LX din 1881 sau să
predea aceluiși delegat chitanța constatând
depunerea judecătorească, prealabilă a garan-
ției și să semneze condițiunile de licitație art.
147, 150, 170, legea LX din 1881; art. 21 legea
XL 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care
a oferit pentru imobil un preț mai urcat de-
cât cel de strigare este dator să întregască
imediat garanția — fixată conform procentu-
lui prețului de strigare — la același parte pro-
centuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Dumbrăveni, la 3 Oct. 1936.

aj. director de c. f. I. RONDOLEANU ss.
(544) 1—1 Judecător: Dr. VITÁLYOS ss.

Judecăt. mixtă Dsânmărtin secția cf.

No. 2488-1936 cf.

Extract din publicațiunea de licitație

In cererea de executare, făcută de urmări-
toarea Parohia gr. cat. din Sântă Măria.

Judecătoria

A ordonat licitațiunea execuțională în ce
privește imobilele situate în comuna Cetatea
de baltă circumscripția Tribunalului Târnava-
Mică, cuprinse în cf. a comunei Cetatea de
baltă Nrul protocolului cf. No. 139 de ordine
A + 1 top. 265/1 cu prețul de strigare 1500
lei, A + 7 ord. top. 3125 cu prețul de strigare
de 750 lei, A + 9 ord. No. top. 3536 cu prețul
de strigare de 750 lei pentru încasarea creanței
de 2463 lei — bani, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 20 luna
Februarie anul 1937 ora 14 la casa comunală
a comunei Cetatea de baltă.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vân-
dute pe un preț mai mic decât prețul de
strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt datori să
depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din
prețul de strigare drept garanție, în numerar,
sau să predea aceluiși delegat chitanța con-

statând depunerea, judecătorește, prealabilă a
garanției și să semneze condițiunile de licita-
ție. (art. 147, 150, 170 legea LX 1881; § 21 legea
XL 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care
a oferit pentru imobile un preț mai urcat de-
cât cel de strigare este dator să întregască
imediat garanția — fixată conform procentu-
lui prețului de strigare — la același parte
procentuală a prețului ce a oferit (art. 25. XLI
1908).

Data Dsânmărtin la 17 luna Oct. anul 1936

aj. judecător: IONÉSCU mp.
(561) 1—1 aj. direct cf. OGREAN mp.

Oficiul parohial gr. cat. Șăușa

Nr. 2—1937

Publicare de concurs

In numele curatoratului bisericesc greco-
catolic din Șăușa, protopoplatul Târgu Mureș
subsemnatul publicăm concurs pentru ocupa-
rea postului de cantor la biserica greco cat-
olică din Șăușa, pe ziua de 7 Februarie 1937
până la care dată reflectanții sunt invitați
și înalța cererile, cu anexele legale, oficiul
parohial gr. cat. din Șăușa, jud. Mureș, p.
Niraștau. Emolumentele sunt 8 jug. cad. teren
folositor și terțialitatea stolarelor. Reflectan-
ții sunt invitați, a se prezenta până la acea dată
la slujbele din duminică și sărbători pen-
a-l auzi și a-l putea aprecia credincioșii.

Vor fi preferați reflectanții capabili a co-
duce corul bisericesc format deja.

Șăușa, la 6 Ianuarie 1937.

A. Nașcu

curator

(557) 2 3

A. Preci

paroh

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul
abonamentului la foaie!

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1937

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și
nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor
duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*Învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri
creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume
și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

Mai ieftin ca totdeauna!

In acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa
de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, la **12 Lei**
exemplarul. Cine-l cere prin poștă va mai trimite doi Lei pentru
spese. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un
preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat
decât în alți ani, și cu mai multe chipuri.

Pe așteptare, nu putem trimite calendarele!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela
Redacția și Administrația „Unirea Poporului“, Calendarul dela
Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.